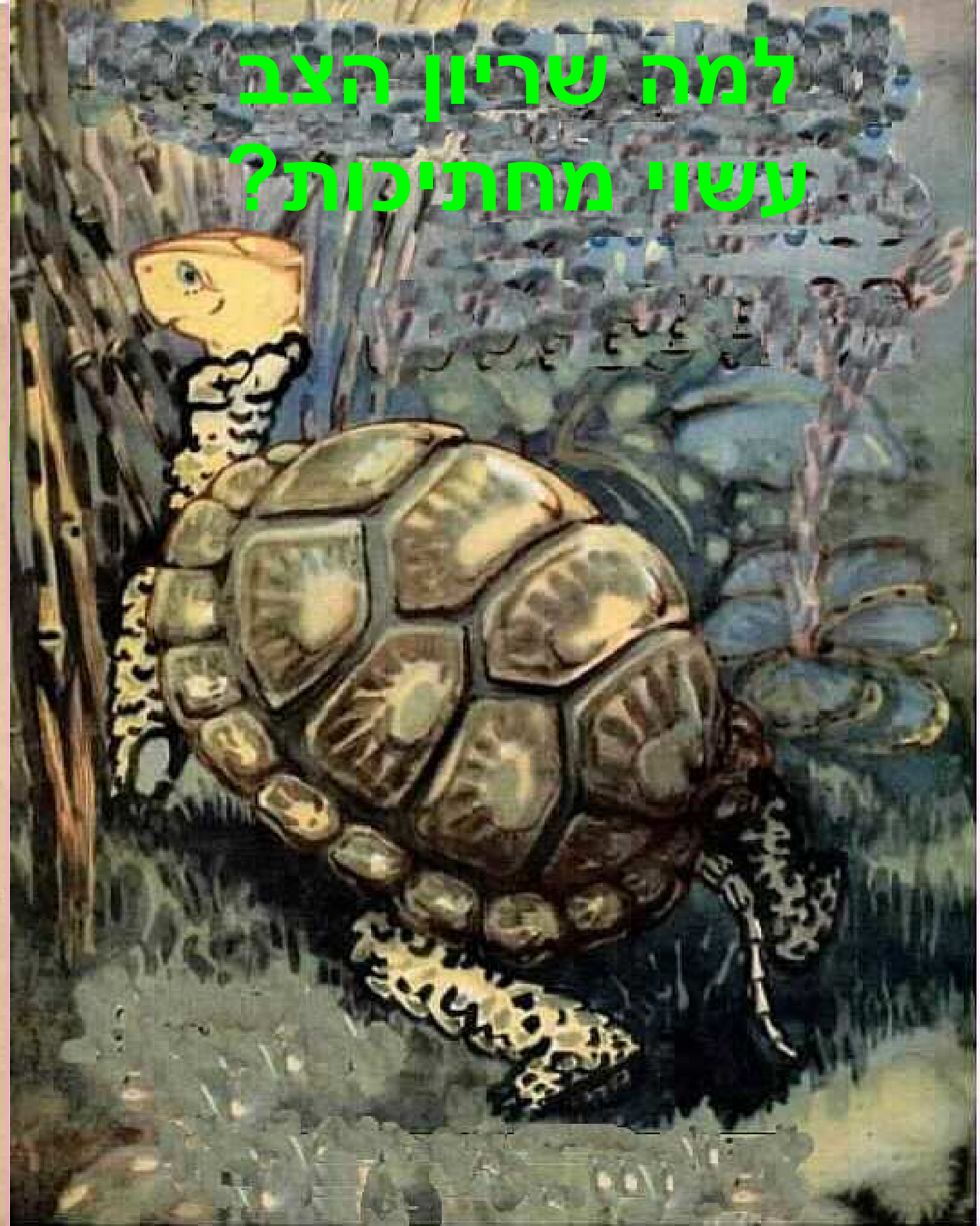

ציורים – מ. מיטוריץ'

מתוך www.book-illustration.ru
1956

למה שריון הצב
עשוי מחתיכות?

אבל אז ראה מעל ראשו שתי להבות צהובות. זו היה
ינשוף, ציפור לילה, שהביט עליו מענף העץ.
"מדוע אינך ישן, צב?" שאל הינשוף.
"ראה את כוכבים בשמיים" נאנח הצב "אני רוצה להגיע
אליהם, אבל זה כל כך רחוק! אתה עף היטב בלילה,
ינשוף, הרים אותי לכוכבים!"
הינשוף מצמץ בעיניו עגולות כמו צלחות, וצחק בקול רם:
"אתה! איזה צב טיפש אתה!"

היה היה צב. צב רגיל, אבל סקרן
גדול. הוא שכב בלילה על חול
והביט בכוכבים.
"איך הם נראים מקרוב?" חשב
הצב "מעניין יהיה לבדוק." והצב
החליט להגיע לשמיים. אך הוא
היה גלמני מאוד וזחל כל כך לאט
שבלילה הבא, כשהביט שוב
לשמיים הכוכבים לא היו יותר
קרובים מקודם.

עוד שלושה ימים ושלושה לילות
הלך הצב העקשן. בסוף התעייף
כל כך שלא יכול היה לעשות עוד
צעד נוסף.

ובאותו הזמן עברה לידו אנפה
אפורה.

הצב התחיל לבקש:

"אנפה, אנפה! תעיפי אותי

לשמיים. אני רוצה לראות את

הכוכבים מקרוב. לבד לא אוכל

להגיע. ביקשתי מהינשוף, אבל

הוא רק צחק ממני. והצבאים

מהירי רגליים ברחו ממני הלאה."

האנפה החליטה ללמד לקח את

הצב הסקרן.

"טוב, עלה עלי" אמרה.

הצב הצליח לזחול על האנפה,

התיישב על גבה, אחז בנוצות שלה

והם עפו.

הצב המשיך ללכת. בבוקר
פגש משפחת צבאים.
"צבאים" ביקש הצב "אתם
רצים כל כך מהר, תביאו אותי
לשמיים. אני מאוד רוצה
להסתכל מקרוב על הכוכבים."
הצבאים השתוממו.

"זו הפעם הראשונה שאני

רואה צב סקרן כזה" אמר

צבי-אבא.

"הרי בשמיים אין עשב ועלים!"

קרא צבי קטן "ואין גם נחלים

קרירים!"

והצבאים הלכו הלאה.

צב מסכן! הוא התחיל ליפול למטה כמו
אבן. מרוב פחד עצם את עיניו ולחש:

"אם אנצל עכשיו

וי! וי! וי!

לעולם כבר לא אנסה

להגיע לשמיים!"

"תתפזרו, אבנים ועצים!" הוא קרא
בפחד גדול "תתפזרו כי אחרת אשבור
אתכם!"

כל פעם גבוה יותר ויותר התרוממה
האנפה.

"אתה רואה את האדמה למטה?" שאלה
האנפה את הצב.

"כן רואה אבל היא כבר רחוקה."
האנפה התרוממה עוד יותר גבוה.
"ועכשיו אתה רואה?"

והצב אמר כי אינו רואה יותר את
האדמה.

ואז האנפה התהפכה באוויר וזרקה את
הצב מגבה.

לא רחוק עבר אדם טוב. הוא ראה את הצב ששכב ובוכה. ריחם האיש
הטוב על הצב, אסף את השברים והדביק אותם ביחד.
מאז השריון של הצב עשוי מחלקים.

אבנים ועצים זזו הצדה והצב נפל על הארץ. למזלו האדמה
הייתה רכה והצב לא נהרג, אבל השריון שלו נשבר לחלקיקים.*